

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

47^e jaargang • nr. 87 • WINTER 2021

O Juda, Godlover, gij roemrijk geslacht,
uit u sproot Gods Eniggeboorne.
De Heer heeft Zijn grote belofte volbracht
voor u en voor al het verloorne.
Kom Juda, Godlover, verhef nu uw stem,
aanbid uwe Heiland en buig u voor Hem.

O Juda, Godlover! Het vlees nam Hij aan
om daarin op aarde te wonen.
De liefde van God en Zijn heerlijke Naam
Heeft Hij aan de mens willen tonen.
De Vader, de Zoon en de Heilige Geest
zij ere en roem op dit luisterrijk feest.

O Juda, Godlover, aanschouw nu het Kind.
Gij vindt het in doeken gevonden;
toch is het de Heiland, Die zondaren mint:
de dood is door Jezus verslonden,
de hel en de duivel verwon Hij met kracht
en toond' aan de wereld Zijn grootheid
en macht.

O Juda, Godlover, uw Jezus komt weer
om Zijne beminden te halen.
Zijn komste zal zijn dan met glorie en eer,
Hij voert hen in hemelse zalen.
Hoe groot is het heil, door uw Heiland bereid!
Zo strijd dan de goede, de wettige strijd.

BUNDEL 24, VERZEN 1 - 4

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

Laat feestvreugde uw hart vervullen!

J.L.M. Straetemans

Wat een wonderlijk God Die Zijn volk zo'n grote troost geeft in Zijn Woord en Zijn beloftes. Iedere keer werden en worden de beloftes herhaald en verduidelijkt. Daardoor wordt de mens in de gelegenheid gesteld deze beloften preciezer waar te nemen, in zich op te nemen en zich op de vervulling ervan voor te bereiden. In de paradijsbelofte (Gn.3:15), werd de komst van Jezus Christus beloofd. Ca. 700 jaar voor de geboorte van Jezus wordt ons dit preciezer aangegeven door de profeten Jesaja en Micha. Zo lezen we: 'Daarom zal de Heere Zelf ulieden een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam Immanuel heten' (Js.7:14) en 'Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen' (Js.9:1). In hetzelfde hoofdstuk 9 (vs.5) lezen we: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst'. Ook Micha profeteerde over onze

Heer: 'En gij, Bethlehem Efra-tha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israel, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid' (Mi.5:1). En ineens gebeurde het in Israël; ineens werden de beloftes werkelijkheid. Vooruitlopend op de geboorte van de Heer vindt de inschrijving plaats: 'En het geschiedde in die dagen, dat er een bevel uitging vanwege keizer Augustus, dat het gehele rijk moest worden ingeschreven' (Lc.2:1). Deze aankondiging brengt de geboorte van Jezus in verband met de wereldgeschiedenis; het begin van het herstel met uiteindelijk een volledige ommekeer en dus vernieuwing van alle dingen. De geboorte van Jezus is van betekenis voor de gehele wereld: 'Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids' (Lc.2:10-11). De bijzondere belofte van de geboorte van de Heer zien we ook al vóór de intocht in Kanaän ca. 1400 jaar voor de geboorte van Jezus in

de kribbe. God liet Bíleam, met zijn geestesoog, de belofte van de komst van de Messias zien en uitspreken: 'De hoorder der redenen Gods spreekt, en die de wetenschap des Allerhoogsten weet; die het gezicht des Almachtigen ziet, die verrukt wordt, en wien de ogen ontdekt worden. Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortkomen uit Jakob, en er zal een scepter uit Israël opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren. En Edom zal een erfelijke bezitting zijn; en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch Israel zal kracht doen. En er zal

een uit Jakob heersen, en hij zal de overigen uit de steden ombrengen' (Nm.24:16-19). De ster uit Jakob waarover gesproken wordt wijst op Jezus Christus, de Ster onder de sterren: 'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster' (Opb.22:16). De Heer Jezus is die stralende, heldere, grootse, prachtige Morgenster. De morgenster is een van de laatste sterren die aan de horizon verschijnt voordat de zon opkomt, de ster die aan de hemel gezien wordt vlak voor zonsopgang, de ster die het aanbreken van de nieuwe dag aankondigt.

Christus is de Ster Die altijd aanwezig is. Die Ster Die ook het aanbreken verkondigt van de Dag van de Heer, te weten het rijk der heerlijkheid. Ook de scepter wijst op de Heer Die Zijn rechtmatig bestuur en koningsschap zal vestigen: 'Maar tot den Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de scepter Uws koninkrijks is een rechte scepter' (Hbr.1:8).

Heerlijk vooruitzicht

Ook in 2021 vieren wij Kerstmis en zien wij de Zoon van God, in doeken gewonden, in de kribbe in Bethlehem. Dit geeft niet alleen verwondering ziende op het wonder van de geboorte van Jezus Christus, maar ook vreugde. Want we mogen weten dat dit het begin van herstel is geweest, een uiteindelijke volledige ommekeer, een totale vernieuwing van alle dingen. Wij mogen leven met de troostrijke belofte dat 'er een uit Jakob zal heersen'. Nog een korte tijd en dan zal in vervulling gaan hetgeen

apostel Paulus schrijft: 'Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij te niet gedaan zal hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht. Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben. De laatste vijand die te niet gedaan wordt, is de dood. Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft' (1Kor.15:24-27). Hij zal een eind maken aan alle heerschappij en macht en kracht. Hij, die Ster uit Jacob, de blinkende Morgenster, zal dan eeuwig als Koning heersen. Ook nu geldt dat het ineens zal gebeuren. Ineens zal de door de Heer beloofde wederkomst werkelijkheid worden. Laat deze dagen die feestvreugde uw hart vervullen en bereid u, want Jezus komt. •

Bedankt

U wordt allen hartelijk bedankt voor de giften die wij in het afgelopen jaar mochten ontvangen. De bijdragen aan de extra collectes, maar ook giften die zijn ontvangen met een speciale bestemming, bijvoorbeeld t.b.v. onze broeders en zusters in Benjamin en Georgië, worden zeer gewaardeerd. •

Verwachting

G. Bahre

Advent betekent 'komst' of 'de komende' en dit betreft in eerste instantie Zijn komst in nederigheid, die wij met Kerst gedenken, maar ook Zijn spoedige komst in heerlijkheid. Dat is dus ook onze verwachting. De advents-verwachting is dus ook de hoop op de wederkomst van de Heer Jezus Christus. Wanneer wij ons verdiepen in deze hoop, de verwachting waarvan wij zeker mogen zijn dat deze gewis en zeker vervuld zal worden, dan kunnen wij thans reeds in grote blijdschap leven. Zoals bij het woord van de engel: met grote blijdschap. Als de hoop of verwachting van de vervulling alleen maar onwaarschijnlijker wordt, dan pijnigt en kwelt deze het hart en brengt tenslotte moedeloosheid en droefheid. Want er is ook hoop die vroeg of laat tot wanhoop leidt. Zij brengt dan geen leven en blijdschap. Onze hoop en verwachting mogen wij al in de adventsperiode met elkander doornemen. Een gebeurtenis die lang van tevoren door de profeten aangekondigd is. De voorzegging van het Messiaanse rijk. 'Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve

zal een licht schijnen' (Js.9:1). De voorzegging dat het volk een groot licht zal zien. Het is van groot belang de woorden van de Heer aan te nemen. Hoe zal het gaan met degenen die Goddelijke openbaringen verwerpen? Als zij niet spreken in overeenstemming met dit Woord dan zal er geen licht voor hen zijn, maar zullen zij uitgedreven worden. Naar de duisternis en wanhoop van de goddelozen. De profeet heeft tot de rechtvaardige gesproken dat het hen wel zal gaan. Zoals we lezen in Psalm 112: 'Welgelukzalig is de man die den Here vreest, die grote lust heeft in zijn geboden. Zijn zaad zal geweldig zijn op de aarde, het geslacht der oprechten zal gezegend worden en in zijn huis zal have en rijkdom wezen, en zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid. Voor de oprechten gaat het Licht op in de duisternis, genadig en barmhartig en rechtvaardig'. Welgelukzalig is de man die de Here vreest, zijn zaad zal geweldig zijn. Zegen van geslacht op geslacht. Mogelijk wordt dit in de wereld verkeerd begrepen. Wordt er niet veel over gesproken door de wetenschappers die enkele jaren geleden voorspelden, dat er een kind geboren zou worden voortkomende uit de

wetenschap? Heeft u er verder nog iets van vernomen? Ook dit jaar is weer bijna voorbij; het is nog steeds niet gelukt. Maar geld nog moeite wordt gespaard om het scheppingswerk van de Heer na te bootsen. Daarbij is men ijverig op zoek naar middelen om daaruit een kind geboren te laten worden. Maar laten we ons niet te ver verdiepen in deze wetenschappelijke zaken, maar ons vertrouwen stellen in het scheppingswerk van onze Heer en Heiland. Hij heeft hier op een wonderlijke wijze gewerkt, op een wijze die ons menselijk verstand ver te boven gaat. En voor een wereld die Hem niet kent of wil kennen is het helemaal niet te bevatten. Het is toch buitengewoon bijzonder en een heilig werk als er een vrouw, genaamd Maria, die geen omgang met haar aanstaande man had en nog maagd was, zwanger zou raken door de werking van de Heilige Geest. Zelfs het Joodse volk is er nog niet van overtuigd dat de Messias reeds is gekomen en het Licht van deze wereld is, en ons verlicht door de Heilige Geest uitgestort tijdens het Pinksterfeest.

Vervulling

Gedurende de Adventsperiode worden we in het bijzonder bepaald bij vervullingen van de aloude beloften. We naderen het feest van de geboorte van onze Heer en Heiland en overdenken de verborgenheid van de vleeswording. 'Het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn

heerlijkheid aanschouwd. Een heerlijkheid als de Eniggeboren van de Vader, vol van genade en waarheid' (Jh.1:14). De belofte in het paradijs betrof al de vleeswording. Het zaad van de vrouw zou de kop van de slang, de satan, vermorzelen. Wanneer er iets vermorzeld wordt (dat is verbrijzelen, vertrappen) is er reeds de belofte dat de Heer de werken van de satan teniet zou doen. Wij mogen dus ons gehele vertrouwen stellen op de Here, onze Verlosser en Zaligmaker, Jezus Christus en stilstaan bij de Goddelijke voorzeggingen. Zijn wonderlijke geboorte, bij de eenvoudige maagd Maria. Zijn leven, Zijn lijden en Zijn sterven, Zijn opstanding, Zijn wederkomst en glorierijke verschijning aan het eind der dagen alsmede Zijn eeuwigdurend koninkrijk van vrede. Wat een overvloed aan hoop mogen we hierin zien. Onze verwachting is groot bij het lezen en overdenken hiervan. Daarom is het een zeer troostrijk werk, zeker in de dagen waarin wij leven. Voor de ongelovigen is dit grote werk moeilijk te begrijpen. Niet alleen nu, maar ook in vroeger dagen. Zo bestond de gemeente te Rome uit bekeerde Joden en heidenen waarbij de eerstgenoemden het lastig vonden om een geestelijke eenheid te vormen met gelovig geworden heidenen. Apostel Paulus wijst op deze zaak als hij zegt 'En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen' (Rm.15:8).

Paulus leefde dus in de vervulling der beloften. Want daardoor kon hij bewijzen dat de Jezus die hij predikte de Christus der Schriften was, en nog is. Waarom schrijft de apostel Paulus deze woorden? Een dienaar der besnijdenis? Had de besnijdenis dan niet afgedaan sinds de Heilige Waterdoop was ingesteld? Deze stelling wordt jammer genoeg door velen nog gevolgd. Jezus Christus niet aanvaard als Zoon van God zijnde. Daartoe is het nodig dat we ons even voorstellen aan wie Paulus de brief aan de Romeinen geschreven heeft. De gemeente te Rome bestond uit bekeerde Joden en heidenen. Omdat de heidenen niet besneden werden, vroegen de Joden zich af hoe deze dan tot het verbond met God toegelaten zouden kunnen worden. Maar Joden en heidenen zijn door Christus één geworden (Éf.1:10). Het zou duren totdat Jeruzalem en de tempel werden verwoest, eer de Jodenchristenen overtuigd waren, dat in dit opzicht het oude

was voorbijgegaan (de besnijdenis) en daarvoor de Heilige Waterdoop in de plaats gekomen was. Paulus schreef zijn brief aan de Romeinen omstreeks 55 na Christus. Daarna zou het nog vijftien jaar duren eer het heiligdom verwoest werd.

Eensgezind verwachten

In de gemeente te Rome bestond dus een zekere afstand tussen Joden- en heidenchristenen. Dat verklaart de vermaning van Paulus dat men eensgezind moest zijn onder elkander naar het voorbeeld van Jezus Christus opdat men eendrachtig met één mond zou verheerlijken, de God en Vader, onze Here Jezus Christus. 'Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons heeft aangenomen tot de heerlijkheid Gods' (Rm.15:7). Nu zegt apostel Paulus dat Jezus Christus een Dienaar der besnijdenis geworden is vanwege de waarheid Gods; d.w.z. om de waarachtigheid der Goddelijke belofte te

bewijzen. Maar zou deze opmerking de Jodenchristenen niet versterken in hun mening dat ze dus boven de heidenchristenen stonden? Deze gedachten wilde hij dus bestrijden. Paulus wilde hiermee zeggen: God heeft Zijn beloften, aan de vaders geschonken, vervuld. Om Zijn barmhartigheid te tonen heeft Hij de heidenen aangenomen. Er bestond dus niet de geringste reden voor de Jodenchristen om met minderwaardige blikken neer te zien op anderen. Wetende welke belofte ons gegeven is, een goede aanwijzing dat ook wij ons niets meerder voordoen of voelen als een ander. In de verzen 9 t/m 12 (Rm.15) haalt de apostel nu enige teksten uit de profeten aan, die alle spreken van genade die God de heidenen wilde bewijzen. En die alle in en door Christus vervuld zijn. Tevens werd bewaarheid wat aan Abraham beloofd werd. De belofte 'En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen

alle geslachten van het aardrijk gezegend worden' (Gn.12:3) welke belofte aan Isaak en Jacob herhaald werd. We gaan niet al te ver in op de rijkdom der vervulling en wat dat allemaal betekende voor de heidenen. Hierover schrijft apostel Paulus op een schone wijze in het tweede hoofdstuk van de brief aan de gemeente te Éfeze. Een gemeente die zo het werk van Christus leerde verstaan, was vatbaar voor wat we lezen in de brief aan de Romeinen 'De God nu der hoop vervulle u met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest' (Rm.15:13). En door die kracht van de Heilige Geest werd ons een Kind geboren, een wonder dat daar heeft plaatsgevonden. Door dat Godswonder zijn wij verlost. Een verlossing uit genade, niet uit verdienste, opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus, de Zoon van God geboren uit de maagd Maria. 'Want uit genade zijn wij allen zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme' (Éf.2:8-9). Het moet dus uit ons hart komen. Wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken welke God voorbereidt heeft opdat wij in dezelve zouden wandelen. Ere zij aan God den Vader, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen. Laat deze gedachte onzer aller harten vervullen en verwarmen. Amen. •

Het grote uit het kleine....

J. van den Akker

‘Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogelen des hemels in zijn takken kunnen nestelen’ (Mt.13:31-32). Zien we hier toch de onbegrijpelijke grootheid van God de Almachtige. Hij Die eenmaal uit het niets de gehele schepping met al wat daar op en in is tevoorschijn riep, nog altijd het heerlijke uit het kleine en het grootste doet voortkomen uit het allerkleinste. Dat Hij, zoals apostel Paulus het uitdrukt in de brief aan de gemeente te Korinthe (1Kor.1:27-28), ‘wat voor de wereld dwaas is heeft God uitverkoren, om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen’. Deze waarheid wordt ons ook in de gelijkenis van het Koninkrijk der hemelen voorgehouden. Onaanzienlijk en klein, zoals het mosterdzaad onder de zaden, was ook de aanvang van de kerk van Christus. Want wat was er, toen de Zoon van God op deze aarde kwam om de grondslag van Zijn Koninkrijk te

leggen, van dat Koninkrijk te zien? Een Man uit Galilea, uit het verachte Nazareth, de Zoon van Jozef de timmerman, ging predikend door het land, en slechts weinigen luisterden naar wat Hij te zeggen had. Ook spraken zij met elkaar over de wonderen die Hij deed. Maar toen hun nieuwsgierigheid bevredigd was, gingen van hen velen weer naar waar zij vandaan gekomen waren (Jh.6:66). Twaalf mannen, waaronder enkele eenvoudige vissers; zij vormden de kring van Zijn uitgekozen vrienden en volgden Hem op al Zijn wegen. Ook enkele vrouwen en sommige anderen volgden Hem, maar dat was dan ook alles. Zo was het kleine begin van het Koninkrijk der hemelen. En wie uit de mensen had toen kunnen denken dat dit kleine begin zulke grote gevolgen zou hebben.

Als een mosterdzaad

En niet alleen in het begin droeg het werk van God in de kerk van Christus dit beeld. Het heeft zich steeds in al de stappen van zijn ontwikkeling niet anders laten zien. Overal waar de apostelen en de andere dienstknechten van de eerste eeuw het Evangelie verkondigden, was de aanvang van het rijk Gods klein en gering. Het

eenvoudige woord van het Evangelie van het kruis, was voor de Joden een aanstoot en voor de geleerde Grieken een dwaasheid (1Kor.1:23). Maar ondanks dit alles, ontstonden er op verschillende plaatsen door deze verkondiging, Christelijke gemeenten en groeide het woord Gods als het mosterdzaad, zodat het tot een krachtige boom werd. Ditzelfde hebben ook veel anderen mogen ervaren, bijv. de latere hervormers. Zij trachtten in een kerk, die zo was afgeweken van de oorspronkelijke leer van de Heilige Schrift, die leer weer te verkondigen. Door onderzoek en het Licht dat zij daarbij hebben mogen ontvangen, waren zij wel als een roepende in de woestijn. Echter, hun arbeid was niet tevergeefs. Kijken we naar M. Luther, die zo een krachtig werk mocht werken dat het de hele toenmalige wereld deed schudden. Hij bevestigde 95 stellingen aan de Slotkapel te Wittenberg, met grote gevolgen. En zo is het steeds gegaan. Zo is het niet met de wereldmachten en het Gode vijandig streven van deze wereld. Daar is vaak veel lawaai en ophef. Wat er dan uiteindelijk uit voortkomt blijkt de moeite niet waard te zijn. De wereld doet dan ook alles in het groot, met grote namen en opzienbarende zaken. Ook probeert zij door de mens prachtige dingen voor te houden, hem of haar te beheersen en aan zich te binden. Als wij zien, hoe men zich in deze wereld aanhangers verwerft en machten grondvest, dan komt dat vaak met kracht en geweld. Maar waar de Heer Zijn Koninkrijk

tevoorschijn doet komen, daar is het steeds: ‘Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest! Zegt de Here der heerschen’ (Zch.4:6). Die Geest, Die als de adem Zijner lippen zo geweldig in Zijn uitwerking is, dat Hij elke tegenstand teniet zal doen. Is dat zo in het Koninkrijk van God in zijn geheel, het is ook zo in het klein met elke ziel die door de wedergeboorte aan dat Rijk wordt toegevoegd. Want hoe klein kan de aanvang in het hart van een mensenkind zijn van het heerlijke werk van God, dat hem van een onreine tot een reine maakt, dat hem van een vijand van God tot een vriend maakt. Soms wordt het gewerkt door een enkel woord of een eenvoudig gesprek. Of een tekst uit de Bijbel, of een op zich kleine gebeurtenis in het dagelijks leven, wat de Geest van God in het hart bewerkt, om daar de vlam te ontsteken.

Groeien en bloeien

Het zaad kan op zoveel verschillende manieren gestrooid worden en tot groei komen. Door een enkel woord van een kind kunnen

ouders, wanneer zij er acht op slaan, tot inkeer komen. Klein is dan het begin, maar groot zijn de gevolgen. Groot is hetgeen wat er dan in het hart van de mens gebeurt. Niet groot en geweldig in de ogen van de mensen er omheen. Zij begrijpen de ommekeer niet die er dan bij diegene plaatsheeft. Zij die

vanaf hun geboorte zijn opgevoed en grootgebracht in de kerk, de gemeente Gods, zullen dat mogelijk ook niet zo ervaren. Maar degenen die op latere leeftijd tot geloof mochten komen, hebben ieder afzonderlijk hun eigen beleving, hoe dat kleine zaadje, dat kleine vonkje, in het hart werkzaam kan zijn en zo kan uitgroeien. Dit zijn toch wondere werken van Gods genade! Deze gelijkenis leert ons ook, om de kleine dingen niet te verachten. Toen de Here Jezus nog op aarde wandelde, vroegen de Farizeeën: 'Heeft soms één van de oversten in Hem geloofd, of van de Farizeeën?' (Jh.7:48). Omdat dit niet het geval was, meenden zij voldoende bewijs te hebben, de Heer en Zijn werk helemaal niet te achten. Nu is het zo dat wij mensen als eerste altijd deze vragen stellen: Van wie gaat het eigenlijk uit? Wie horen er allemaal bij? En wie zijn er voor? Dat zijn zo de eerste vragen. En als blijkt dat er bekende en voor de mensen belangrijke namen ontbreken, dan kan men ervan verzekerd zijn, dat het e.e.a. met enig wantrouwen en mogelijk zelfs met verachting wordt benaderd. Maar

de gelijkenis van het mosterdzaad zou ons ervan moeten genezen zo te denken en te handelen. Onze eerste vraag bij alles wat zich nieuw of oud voordoet in de Christenheid, onder de geloofshemel, zou moet zijn: Is het Waarheid? Komt het geheel overeen met hetgeen geschreven staat in Gods Woord, de Bijbel? En als dat zo is, dan draagt het juist in zijn uiterlijke kleinheid, ook het stempel hiervan. Deze gelijkenis van het mosterdzaad, zij moet ons dringen om ook zelf getrouwt te zijn in het kleine. Want God kan en wil juist het allerkleinste tot Zijn doel gebruiken, er het grote uit voortbrengen. We lezen het de hele Bijbel door. Het is steeds in het kleine, in dat wat niet in tel is, waar de Heer Zich grotelijks in wil openbaren en verbinden met Zijn zegen. Om eens enkele zaken te noemen waar we nooit zo bij stilstaan, omdat het zo vanzelfsprekend gevonden wordt. Als we bijv. lezen hoe het zondagschoolwerk tot stand is gekomen. Door een schoenmaker die, in alle eenvoud, op zondagen kinderen uit de buurt in zijn werkplaats de geschiedenissen uit de Bijbel vertelde. Ach, hij zal er helemaal niet aan gedacht hebben dat dit werk zou uitgroeien en navolging vinden in de hele Christelijke wereld. Welk een zegen zien wij hieraan verbonden. Zoveel jonge kinderen die bekend gemaakt werden en worden met het Evangelie van Jezus Christus. Wij weten dat wat op jonge leeftijd is geleerd, een blijvende indruk kan achterlaten. Hoeveel ouderen fleuren

helemaal op, als zij in het verzorgingshuis met elkaar de oude zondagschoolliederen kunnen zingen? En dan zij die zich geheel hebben ingezet om de Bijbel meer algemeen te verspreiden. Als zij nu zouden zien dat het werk dat zij mochten beginnen, zo'n geweldige groei heeft mogen ondergaan. De Bijbel in alle mogelijke talen vertaald en over de gehele wereld verspreid. Zo nietig begonnen, maar wat een zegen. Iedereen kan nu bekend worden met het Evangelie, met het Woord van God. En zo is het gegaan met zoveel zaken die zo klein zijn begonnen, maar mochten uitgroeien tot iets groots. Hierin mogen wij de zegenrijke werking van de Heilige Geest aanschouwen. Zo is het gegaan, zij deden wat hun hand vond om te doen, en de Heer, Hij deed het overige.

Hij zal wasdom geven

Nu leven wij in een tijd waarin wij een grote afval van het Christelijk geloof zien. Veel omstandigheden werken daaraan mee en geven een voedingsbodem om de wegen Gods te verlaten. Nee, de satan zit niet stil, hij weet dat zijn tijd nog maar kort is. Daarom zullen zij die nog geloven mogen, en uit genade vasthouden aan hetgeen geschreven staat in Gods Woord de Bijbel, elkaar oproepen en stimuleren om trouw te zijn en te blijven. Wij hebben toch een grootse taak en opdracht, om het heil nog te verkondigen, juist in deze laatste tijd, dat wij hebben mogen ontvangen in en door de Here Jezus Christus. Nee, wij

kunnen de wereld niet veranderen, wij kunnen zelfs geen mens bekeren. Maar wat wij wel kunnen is in alle eenvoud getuigen van Hem Die ons het leven geeft. Dat ons streven toch mag zijn om rein en heilig te leven naar de wil van Hem Die ons daarin is voorgegaan. Er staat geschreven van de eerste gemeenten dat zij alle dingen gemeenschappelijk hadden, dat zij één waren in alle dingen, en dat heel hun levenswandel was, om God te behagen. Zij waren volhardende in de gebeden, loofden God, ondervonden genade en stonden in de gunst bij het gehele volk, werden hoog geacht (Hnd.2:47; Hnd.5:13). Zo nu zal men ook aan onze levenshouding, onze levensinstelling, moeten kunnen

zien dat wij Hem toebehoren, Die ons zo duur gekocht heeft met Zijn bloed (1Pt.1:18-19). Ja, wij zijn duur gekocht. Als we ons daarvan diep bewust zijn en ons daarnaar gedragen, dan kunnen wij vanuit dat besef werkzaam zijn als een instrument in handen van onze Heer. Dan kunnen wij ook die kleine zaadjes strooien op onze weg in dit leven. Dan zijn wij levende getuigen van het Licht der wereld. En de Heer, Hij zal het overige doen, want uit elk klein zaadje kan Hij een boom doen groeien. Ja, het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan het mosterdzaad, nietig en klein, maar groot in zijn uitwerking. Wij wensen u vanuit de gemeente Groningen een gezegend Kerstfeest en een voorspoedig 2022. •

Een naijverig God

R.C. Boekhout

In de Bijbel komen we enkele keren teksten tegen die aangeven dat de Heere God een naijverig God is. Naijverig is een woord dat tegenwoordig niet veel meer gebruikt wordt. Als betekenis komen we o.a. jaloezers en ijverzuchtig tegen. Het laatste woord komt uit het Duits (eifersüchtig) en is in de Nederlandse vertaling niets anders

dan 'jaloezers'. In de wereld wordt dit meestal ervaren als een minder plezierige eigenschap. Juist omdat het in zou houden dat degene die jaloezers of afgunstig is, moeite zou hebben met zaken die een ander zou bezitten of hoe goed het wel niet met iemand zou gaan. De Heer bedoeld er echter duidelijk iets anders mee. In Exodus

20:5 lezen we: 'Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de Heere uw God ben een naijverig God, Die de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde, en aan het vierde geslacht van hen, die Mij haten'. Hierbij keert de Heere God Zich bij het geven van de tien geboden tegen het maken van gesneden beelden of andere gelijkenissen van aardse zaken. Hier leren we ook meteen uit dat de toorn van de Heer door kan gaan in opvolgende geslachten. In hetzelfde Bijbelboek (hst. 34:14) lezen we: 'Want gij zult u niet buigen voor een andere god; want de Naam des Heeren is IJveraar! een naijverig God is Hij!'. Opnieuw een duidelijke waarschuwing om geen andere goden aan te nemen of te volgen. Ook Jozua spreekt woorden van gelijke strekking als hij het volk Israël voor de keuze stelt wie men gaat dienen: God Zelf, of de goden van vreemde volken: 'Toen zeide Jozua tot het volk: Gij zult de Heere niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God; Hij is een naijverig God;' (Jz.24:19). Het volk kiest voor God (Jz.24:21-22) Die hen al zovele jaren leidde. In alle gevallen waarin we in de Bijbel het woord 'naijverig' tegenkomen wordt er verwezen naar de dienst aan vreemde goden, afgoden derhalve. In ruimere zin mogen we echter wijzen op afgoderij in het algemeen. Afgoderij houdt in dat wij andere zaken hoger en/of belangrijker vinden dan het

dienen en eren van de Schepster. Dit is niet altijd zichtbaar of waarneembaar voor de buitenwereld, want het kan in het verborgene meegedragen worden. Het is dus iets wat zich in het hart afspeelt. Voorbeelden te over van zaken die wij in het dagelijks leven belangrijk of zeer belangrijk vinden. Een onderzoek in Nederland geeft in één zin de volgende samenvatting van zaken die wij (erg) belangrijk vinden: 'Naast gezondheid, financiële zekerheid en vrijheid worden reizen in vrije tijd, een gelukkig huwelijk, controle hebben over je eigen leven en een eigen huis als belangrijke voorwaarden beschouwd' (Bron: GfK). Deze tekst spreekt voor zich. Er zijn nog heel wat kleinere zaken te benoemen die een belangrijke of zeer belangrijke rol spelen in het dagelijkse leven van 'de moderne mens'. Hierbij gaan we echter voorbij aan het feit dat de Heere God met niets of niemand te vergelijken is en dat Hem alle lof, dank, eer en aanbidding toekomt. Zelf vraagt Hij door de profeet Jesaja aan het volk: 'Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn?' zegt de Heilige. Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen? Hij, die het heer [het vele, het menige] daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet een achter' (Js.40:25-26).

Bewarende liefde

Het dienen en eren van God heeft een directe relatie naar de opdracht van de Heer Jezus: 'En gij zult de Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod' (Mc.12:30). Maar zou die liefde dan ook niet de reden zijn dat de Heere God ons vraagt alleen Hem te dienen en niets anders? Het is de wil van de Vader dat de mens de eeuwigdurende zaligheid beërft (1Tm.2:4-6, 2Pt.3:9, Ez.18:23,31-32). Daartoe heeft Hij Zijn Zoon gegeven: 'Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken, wat verloren was' (Mt.18:11). Apostel Petrus leert dat uitsluitend door de Heer Jezus de behoudenis te verkrijgen is: 'En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden' (Hnd.4:12). Ook apostel Johannes waarschuwt voor de afgoden: 'Kinderkens, bewaart uzelf van de afgoden' (1Jh.5:21) en wijst daarvoor krachtig op de Verlosser en Zaligmaker: 'Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en ons het verstand heeft gegeven, dat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven' (1Jh.5:20). Die liefde, met een dienend karakter, vraagt de Heer van ons met als doel om

ons te behouden voor de eeuwigheid. De Heer weet immers dat wij vaak wankelen en dat de verleidingen en verlokkingen van de macht der duisternis ons omringen. Reeds in het eerste boek van de Bijbel lezen we dat de satan de mens verleidt door een beroep te doen op de bij de mens aanwezige hoogmoed: 'Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen...' (Gn.3:5). Diezelfde satan die in Judas voer (Lc.22:3) omdat Judas hem daarvoor de gelegenheid liet, diezelfde satan die ons steeds probeert te verleiden, ook en vooral als onze zelfbeheersing als vrucht van de Geest in het dagelijks leven tekortschiet (Gl.5:22). Apostel Paulus wijst er al op dat de werken van de macht der duisternis niet altijd even makkelijk te herkennen zijn, want zo staat er geschreven: 'En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts' (2Kor.11:14). Dat is de reden dat God van ons vraagt om bij Hem te blijven en alleen Hem te dienen. Laten we ons niet laten verleiden door andere (af)goden. Want dit soort zaken brengen scheiding aan tussen God en de mens en dat is precies wat de Heer niet wil. Hierin ligt Zijn bewarende liefde verborgen. Dat wij bewaart worden voor de verleidingen van het kwade en de persoonlijke aanvechtingen weerstaan en bezig zijn met de zaken van Zijn koninkrijk en niet

met allerlei zaken die aan vergankelijkheid onderworpen zijn.

De Goddelijke volkomen liefde van de Vader voorzag bij de zondeval al in het werk van de Heer Jezus door Hem als Verlosser aan te kondigen: 'En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen

vermorzelen' (Gn.3:15). De geboorte van de Verlosser mogen wij juist in deze tijd gedenken en vieren. Het feest van het Licht vieren in een wereld die in alle opzichten verduisterd is. Laten wij ons meer en meer bewust worden van hetgeen de Heer voor ons heeft gedaan en wat Hij in liefde van ons vraagt. Dat wij ons in geloof voorbereiden op die grote dag waar wij zo naar uitzien. Maran-atha. •

Nieuws uit Georgië

De broeders en zusters in Georgië zijn in contact gekomen met een uitgever. Deze heeft recent een boek uitgegeven met een overzicht van kerkgenootschappen in Georgië. In dit boek staat ook iets over de geschiedenis van het apostolische werk en het werk van de Heer in Georgië. Toen onze broeder B. Mamasakhlisi in februari 2013 in Nederland was, heeft hij een aantal foto's genomen van kerken in Juda. In het uitgegeven boek zijn enkele foto's geplaatst.

Tevens hierbij een foto van de stoelen, die met hulp van Juda en een bijdrage van de broeders en zusters zelf, zijn aangeschaft voor de zondagse bijeenkomsten in de gemeente Sasireti. Vanuit Georgië is een dankzegging ontvangen voor de ondersteuning en worden de hartelijke groeten overgebracht. •

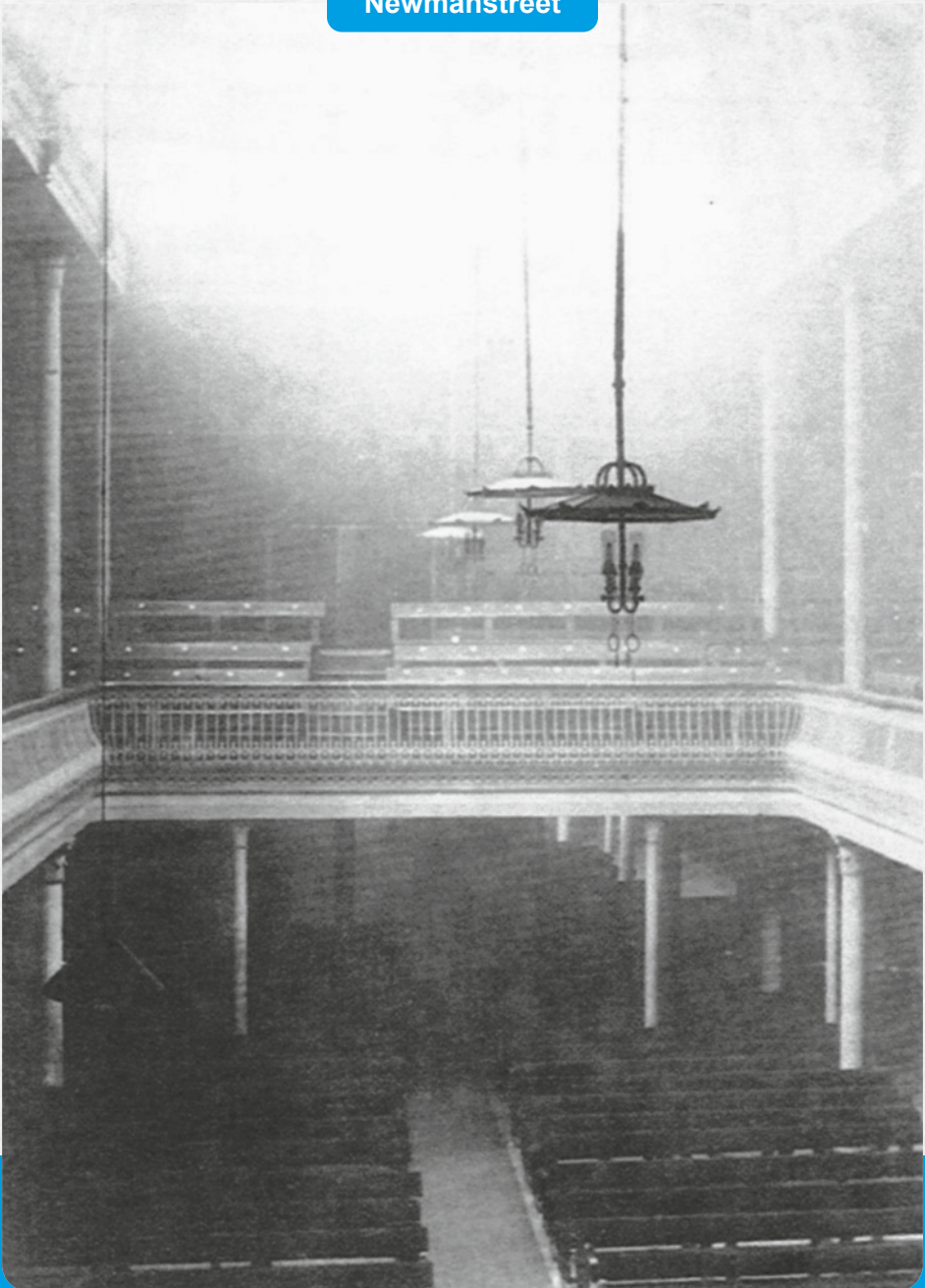
Toelichting bij de afbeelding op de achterzijde:

In deze uitgave een foto van de binnenzijde van het pand aan Newmanstreet dat vanaf 1832 werd gebruikt voor de Erediensten. Dit is een tijdelijke oplossing op weg naar een andere locatie. Het pand aan Newmanstreet had ook een dienstwoning voor de heer E. Irving. In de kapel was ruimte voor meer dan 800 personen. Predikanten uit diverse richtingen bezochten de Erediensten. Op de foto lijkt de ruimte tamelijk klein, maar deze liep ver door naar achteren en kwam uit in wat toen 'St. Andrews Hall' heette. In feite de bouwstijl die we ook in Amsterdam zien: een smalle pui en een diepe ruimte erachter. De heer Irving diende tot zijn overlijden in december 1834 deze gemeente en werd op het laatst bijgestaan door apostel F.W. Woodhouse. In latere tijden is dit pand in gebruik genomen als kunstgalerie.

Inhoudsopgave 47^e jaargang

Titel artikel	Auteur	Uitgave '21
Bidden in de Naam van Jezus	Wijlen ap. H.F. Rijnders	Voorjaar
De brief van apostel Judas	R.C. Boekhout	Zomer
De Heer is waarlijk opgestaan	R.F. Bijster	Voorjaar
Dood, waar is uw prikkel?	J.L.M. Straetemans	Voorjaar
Een naijverig God	R.C. Boekhout	Winter
Een oorblazer scheidt den voornaamsten vriend	J.L.M. Straetemans	Najaar
Een teken uit de hemel	G.D. van de Kraats	Najaar
Goede Vrijdag	M.S. Antonisse	Voorjaar
Heel de schepping zucht, ook wij	H. van Dusschoten	Najaar
Hemelvaart	Th. Oudakker	Zomer
Het grote uit het kleine...	J. van den Akker	Winter
Inhoudsopgave 47 ^e jaargang	Redactie	Winter
Laat feestvreugde uw hart vervullen!	J.L.M. Straetemans	Winter
Leren van Petrus	R.C. Boekhout	Najaar
Nieuws over Benjamin	Redactie	Najaar
Nieuws uit Georgië	B. Mamasakhlisi	Zomer
Nieuws uit Georgië	Redactie	Najaar
Red een kind	A. Hobé	Voorjaar
Verwachting	G. Bahre	Winter
Waak op, gij geest der oude helden	J.L.M. Straetemans	Zomer
Zijn leven tot behoud van allen	A. Hobé	Voorjaar

Newmanstreet

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem